

REZUMAT

SUMAR

1. INTRODUCERE.....	1
2. CE ESTE DISCURSUL POLITIC?.....	9
2.0. Introducere.....	9
2.1. Abordări lingvistice si filozofice ale analizei de discurs politic.....	10
2.1.1. O trecere in revistă a discursului politic Românesc.....	14
2.1.2. Analiză critică a discursului.....	18
2.3. Comunicare sau manipulare?.....	22
2.3.1. Comunicarea politică din perspectiva Teoriei Proceselor Comunicaționale.....	24
2.4. Reprezentare și transformare în discursul politic.....	29
3. TIPURI DE DISCURS POLITIC.....	32
3.0. Considerații generale.....	32
3.1. Funcțiile strategice ale limbajului politic.....	33
3.2. Limbajul politic ca manifestare politică.....	35
3.2.1 Limbajul politic ideologic.....	35
3.2.2. Limbajul politic propagandistic.....	38
3.2.3. Limbajul politic de îndoctrinare.....	40
3.3. Categoriile de discurs politic.....	44
3.3.1. Discursul democratic și discursul totalitar.....	47
3.3.2. Discursul politic oficial.....	49
3.3.3. Discursul politic electoral.....	51
3.3.4. Discursul instituționalizat.....	53
3.3.5. Discursul politic direct și discursul politic mediat.....	55
3.4. Un șablon de discurs politic?.....	60

4. TEHNICI DE MANIPULARE IN DISCURSUL POLITIC.....	62
4.1. Considerații generale.....	62
4.2. Rolul Cuvântului.....	64
4.4. Tehnici de manipulare.....	74
4.4.1. Publicitatea.....	74
4.4.2. Propaganda.....	78
4.4.3. Dezinformarea.....	85
4.4.4. Pep Talk.....	86
4.5. Elemente discursive în limbajul politic.....	90
4.5.1. Elemente logice.....	90
4.5.2. Elemente retorice.....	93
4.5.3. O analiză practică.....	99
4.6. Concluzii.....	99
5. ROLUL SEMANTICII SI A PRAGMATICII IN DISCURSUL POLITIC.....	100
5.1. Introducere.....	100
5.2. Pragmatica: limbajul ca acțiune.....	103
5.3. Semantica: cuvinte, lumi și rolul procedeelelor stilistice.....	104
5.4. Metafore conceptuale.....	109
5.4.1. Mixajul conceptual.....	114
5.5. Metafora, metonimia și analogia in discursul politic.....	120
5.6. O analiză practică.....	125
5.7. Concluzii.....	135
6. METODE DE ANALIZĂ IN DISCURSUL POLITIC.....	136
6.1. Introducere.....	136
6.2. Inventar de structuri gramaticale.....	137
6.3. Analiza de corpus.....	140
6.3.1. Exemplu de corpus.....	141
6.3.2. Analiza calitativă.....	147
6.3.3. Analiza cantitativă.....	151

6.3.4. Analiza S.W.O.T.	172
6.4. Concluzii.....	175
7. CONCLUZII GENERALE.....	176
BIBLIOGRAFIE.....	181
ANEXE.....	192
DISCURSURI POLITICE.....	206

CUVINTE CHEIE: discurs politic, analiză critică de discurs, comunicare, manipulare, reprezentare-transformare, categorii radiale, tehnici de manipulare, elemente logice, elemente retorice, metafore conceptuale, mixaj conceptual, analiză discurs politic.

REZUMAT

Luând în considerare rolul pe care **puterea** îl joacă în contextul vieții sociale, devine evident faptul că în lipsa acestui atribut numit *putere*, activitatea umană dirijată nu ar fi posibilă. Puterea, văzută ca un fenomen politic, pare să fie cea mai importantă componentă a instituțiilor politice. Din perspectiva aceasta, puterea este folosită pentru a menține și consolida o anumită ordine socială, pentru a asigura funcționalitatea tuturor instituțiilor sociale, pentru a menține coeziunea socială, pentru a controla comportamentul cetățenilor, cât și pentru a preveni comportamentul nedorit. (Mihăilescu, 2000)

Forma cea mai generală și bine cunoscută a puterii este **puterea socială** și literatura de specialitate o descrie ca fiind unicul mijloc prin care societatea se ajustează și își reglează mecanismele cu scopul de a asigura și menține pragul de funcționalitate optim. Bordeiu (2006) descrie puterea socială ca fiind elementul ce pune în mișcare întregul motor al societății spre progres istoric, ca pe o forță propagatoare ce asigură dezvoltarea socială și durabilă, ca elementul cheie care organizează (prin formarea sistemelor ierarhice), coordonează și orchestrează în funcție de scopurile propuse.

Ca orice alt fenomen social, fenomenul puterii sociale se distinge printr-o serie de trăsături specifice și întrebarea este dacă aceste trăsături definitorii ale puterii sociale fac uz de limbaj și dacă da, în ce măsură?

In cele ce urmează voi sumariza pe scurt trăsăturile puterii sociale, după cum au fost propuse de Bordeiu (2006) și diversele manifestări ale formelor puterii in societate, încercând sa determin relevanța limbajului pentru fiecare categorie in parte:

→ manifestarea ca relație socială – puterea socială constă invariabil în existența unor relații, de subordonare sau conlucrare (pentru realizarea unor scopuri comune), între oameni sau grupuri de oameni (familie, trib, popor, națiune). Inevitabil între membrii acestor grupuri apar raporturi diverse întemeiate pe interese (de putere, de solidaritate, de colaborare, de conflict), **raporturi ce se pot stabili numai prin limbaj, depind de un context specific și sunt supuse filtrului lingvistic.**

→ asigurarea organizării și conducerii vieții sociale – puterea este factorul principal in organizarea, conducerea și reglarea vieții sociale. In acest fel puterea impune ordinea la nivel social , ordine care la randul ei generează fenomenul puterii. **Ambele se materializează prin suportul lingvistic.**

→ esențialitatea și permanența – puterea este un element esențial si permanent al relațiilor sociale, asigurând buna funcționare a acestora, însă o bună funcționare a societății nu ar putea fi menținută fără anumite **proces comunicative și interacțiune verbală, în felul acestora limbajul în sine devenind esențial si permanent societății.**

→ globalitatea – puterea are și calitatea de factor global și integrator, care dirijează și integrează toate celălalte forme de conducere și organizare a vietii sociale. In cadrul procesului de integrare, **limbajul joaca un rol decisiv, în sensul că asigură omogenitate procesuală.**

→ sintetizarea valorilor sociale – valorile promovate de putere reprezinta o sinteză a celorlalte valori manifestate la nivel social (interese de ordin general fără a omite valori ce țin de tradiția istorică, morală sau culturală). În acest caz, **limbajul are capacitatea de a înmagazina aceste valori, de a le trece mai departe în timp și nu în ultimul rand de a oferi oportunitatea formarii unei majoritati care va impartasi acelasi limbaj ideologic al valorilor.**

→ asimetria rolurilor în cadrul relației de putere – în cadrul grupărilor umane complexe, organizarea si conducerea diverselor forme de activitate determină diviziunea socială, așa numitele asimetrii (inegalități) de roluri asumate, conducători-conduși, poziții ce se pun în

evidență cu ajutorul limbajului și face uz de acesta și de normele oficiale ale acestuia pentru a-și menține rolurile operaționale.

→ folosirea coerciției – din momentul în care s-au stabilit raporturile asimetrice, puterea poate face uz de coerciție (constrângere) pentru îndeplinirea atribuțiilor sale de organizare și conducere socială. Toate democrațiile recurg la instrumentele coerciției fizice (poliție, jandarmerie, armată) pentru a asigura funcționarea normală a statului de drept. Si în cazul **acesta limbajul devine suportul major în emiterea de avertismente sau chiar de tiparire a regulilor ce necesita obedienta, în lipsa unui suport lingvistic și a ceremonialului lingvistic adecvat, exercitarea coerciției nu ar fi posibilă.**

Limbajul joacă de asemenea un rol important în diferențierea formelor de manifestare ale puterii. Domeniul științelor politice considera că dintr-o perspectivă generală (Nazare, 2002) în societate există tot atatea forme de putere cate genuri de grupuri sociale stabile se instaurează. Din acest punct de vedere se poate vorbi despre urmatoarea clasificare:

a) natura domeniului de activitate umană

- putere politică- manifestată in sfera relatiilor create intre membrii societatii în procesul de organizare și conducere sociala (limbaj politic specializat, ce confera cadrul optim de aplicabilitate a legilor, deciziilor, etc)

- putere legislativa- rolul de a amenda sau anula legi pentru societate, ea determina principiile generale care dirijeaza dezvoltarea unei societati, și pe baza lor, elaboreaza normele de comportament (limbaj legislativ, permite stocarea valorilor legislative)\

-putere executiva- responsabila cu aplicarea politicilor și legilor elaborate de puterea legislativa (limbaj executiv, asigura continuitatea procesului, compus din elemente de limbaj politic și legislativ)

-putere judecatoreasca- asigura interpretarea autoritara a legilor (limbaj compact, neflexibil, formule specifice)

-putere bugetara – dispunerea de fonduri, abilitata de a elabora deciziile politice privind veniturile și cheltuielile (limbaj financiar, codificat)

- putere economica- determinata de posibilitatile de actiune si de rezistenta de care dispune o persoana, un grup sau o organizatie (limbaj economic, foloseste structuri imprumutate din limbajul legislativ, bugetar)

-putere militara- capacitatea de actiune militara a unui stat (limbaj militar, codificat)

b) specificul comunitatii umane

- putere familiala- institutionalizata in familie, relatiile intre membrii acesteia (limbaj informal)

-putere societala- specifica raporturilor intre guvernanti/guvernati (limbaj formal)

-putere interna/ internationala- putere politica proprie vietii interne a societatii/ putere manifestata in sfera relatiilor internationale (limbaj politic international, construit pe fundamente universale, uzeaza elemente din majoritatea tipurilor de limbaje specializate: legislativ, politic, bugetar etc)

c) scopuri si mijloace

- putere democratica- constituita ca rezultat al consultarii si consimtamantului cetatenilor (limbaj democratic, un hibrid de limbaje)

-putere dictatoriala- se constituie ca o forta straina optiunilor cetatenilor (limbaj de lemn)

Lucrarea de față tinde spre a fi o abordare statistica, bazata pe corpus, uneori descriptiva si randomizată a limbajului politic, adesea sustinuta de studii de caz si analiza de continut. Scopul ei principal este de a descrie si de a identifica functionalitatea limbajului politic ca un tip specializat de limbaj si de a detecta strategiile comunicationale specifice acestui tip de limbaj elaborat. Un studiu comprehensiv al discursului politic, in general, este greu de atins datorită dificultăților delimitării granițelor între disciplinele implicate, cum ar fi lingvistica, științele politice, sociologia politică sau sociolingvistica, nu în ultimul rand un astfel de studiu ar necesita un corpus fabulos, imposibil de încadrat in limitele unei singure lucrări.

Din perspectiva unui registru specific, limbajul politic a reusit să dezvolte si să aplice o serie de elemente lingvistice proprii, adaptand diversele functii ale limbajului, in general,

intr-o maniera ce ii va servi propriilor interese, de cele mai multe ori reusind sa nu lase absolut nicio urmă reprobabilă din punct de vedere lingvistic. În același timp, este singurul tip de limbaj specializat ce împrumută structuri din cadrul celorlalte tipuri de limbaje specializate, aceasta abilitate de împrumut oferindu-i o aură adesea “cameleonica” și nu în ultimă instanță o identitate lingvistică alunecoasă.

Pe de altă parte, din moment ce limbajul, implicit limbajul politic, asigură conexiunea între societate și organizare, devine chiar o premiză sine qua non pentru dezvoltarea durabilă a speciei, însă intervine dificultatea de a putea da un răspuns direct și clar întrebării “Unde este linia de demarcație între limbajul politic bine intenționat și cel nesincer?”. O demonstrație științifică a unui astfel de răspuns este aproape imposibilă, din moment ce istoria însăși a demonstrat că intențiile bune sau intențiile rele nu pot fi detectate în stagiile lor incipiente, ci doar rezultatul unei acțiuni poate sta ca punct de referință în timp pentru impactul pozitiv sau negativ al respectivei acțiuni asupra societății. Aprobând acest tipar existențial demonstrat faptic, limbajul politic devine astfel doar o unealtă: angajată în demersuri uneori bune, alteori rele.

SCOP

Pe lângă trecerea în revistă a structurilor lingvistice și a strategiilor lingvistice specifice ce apar în limbajul politic, scopul lucrării este de a încerca o corelare a acestora, astfel încât să genereze un model de analiză care să acopere pe cât posibil un număr cât mai mare de elemente (preluate interdisciplinar).

Traseul urmat în cercetare a condus la o abordare integrată, interdisciplinară, și a oferit corelații interesante de elemente și teorii din domenii precum: lingvistica, lingvistica cognitivă, retorica, științe politice, sociologie, comunicare. Rezultatul a fost spectaculos prin faptul că observațiile au demonstrat existența unui element cheie ce apare universal și creează conexiuni între elemente din domenii atât de vaste, și anume limbajul și puterea supremă a unității lingvistice.

Per ansamblu, posibilitatea de a crea categorii de “limbaj politic bun” sau “limbaj politic rău” devine aproape imposibilă (categoriile de acest gen sunt posibile la nivel lingvistic însă sistemele de referință nu se dovedesc a fi viabile interdisciplinar), limbajul în sine înglobând instanțe și contexte diferite de fiecare dată, intenția emitatorului neputând fi probată corespunzător în sisteme de referință diferite.

Din acest punct de vedere, lucrarea de fata isi propune ca scop nu atat constructia unei delimitari conceptuale intre “limbajul politic onest si cel ascuns”, cat o trecere sub analiza a tuturor elementelor lingvistice (si nu numai) ce intr-un anumit punct pot fi folosite in maniera manipulativa sau persuasive, scotand in evident posibilitatea de manevra lingvistica in functie de intentie si context.

DATE

→ corpusul selectat pentru a fi examinat provine din diverse surse (site-uri guvernamentale, articole de ziar, publicații politice)

→ reprezintă discurs politic autentic (atât englezesc cât și românesc, pentru o analiză contrastivă)

→ traducerile discursurilor românești sunt afișate în Anexe

→ corpusul este construit din diferite tipuri de texte politice (pentru a demonstra principiile teoretice de bază și pentru a servi ca probe în cercetare)

STRUCTURA

Teza de față este organizată în șapte capitole, o bibliografie, o unitate de anexe și o unitate de discursuri, fiecare capitol și subcapitol incluzând prezentarea considerațiilor fundamentale (introducere), orientarea teoretică, explicarea ipotezelor, descrierea corpusului (unde este necesară), analiza de conținut și concluziile.

CAPITOLUL I este o INTRODUCERE asupra conceptului de fenomene ale puterii sociale, “concept fundamental” căruia i se datorează întregul studiu de față. Capitolul încearcă să ofere o perspectivă asupra modului în care limbajul poate fi relaționat de conceptele politice care stau la baza sistemului nostru societal și asupra manierei în care limbajul a fost conceput pentru a servi unor scopuri specifice, câștigându-și, în același timp, propriul său statut bine determinat între modelele socio-politice de organizare a societății. Capitolul inițial mai oferă și o perspectivă sinoptică asupra tezei, intențiilor sale practice, variabilelor de cercetare și orientării propuse.

Puterea politică apare grație unui proces de inovare socială și se legitimează printr-un proces de recunoaștere, inovarea răspunzând unei “nevoi de ființare” politică, în timp ce recunoaștere exprimă “dreptul de ființare” a unei puteri politice legitime (Bordeiu, 2006). În acest sens, inovarea și recunoașterea devin două procese complementare care configurează indubitabil puterea politică și, implicit, determină eficacitatea unui sistem politic prin limbaj.

Ca registru specific, limbajul politic a reușit să se dezvolte și să își aplice propriul set de trăsături lingvistice, adaptând limbajul de așa manieră încât în cele din urmă să îi servească complet interesele, nelăsând, majoritatea timpului, urme detectabile care să ne facă să ne gândim că “totul e manipulare”. În același timp, este singurul tip de limbaj specializat care împrumută structuri din toate celelalte registre (e.g. limbajul care reprezintă puterea politică poate utiliza structuri din toate celelalte limbaže care reprezintă puterea legislativă, puterea economică, judiciară ș.a.m.d.), iar aceasta îi conferă caracterul distinctiv și complicat.

Nu există categorii de “limbaj politic bun” sau “limbaj politic rău”, întrucât limbajul pare să ofere doar structurile politice specializate aplicate într-un asemenea tip de discurs, el neputând să acopere cazurile, contextele sau intențiile emițătorului.

CAPITOLUL II: CE ESTE DISCURSUL POLITIC? oferă o perspectivă panoramică asupra noțiunii de “discurs politic”, delimitează conceptele de “discurs” și “discurs politic” (așa cum sunt ele utilizate în lucrarea de față), oferind un fundal teoretic pentru abordările lingvistice și filosofice ale analizei de discurs politic, o trecere în revistă a discursului politic românesc și o descriere a modului în care analiza discursului critic se pliază pe analiza discursului politic. Capitolul încearcă de asemenea să stabilească o distincție între modelele de comunicare și cele de manipulare din perspectiva teoriei proceselor de comunicare și, nu în ultimul rând, tratează noțiunea de transformare și reprezentare în discursul politic.

S-a afirmat că studiul discursului politic există de când există și politica. De la Cicero (1971) și până la Aristotel (1991), se pare că principala preocupare a constituit-o modul în care diferitele metode de competență socială și politică au reușit să își atingă obiectivele specifice (Wilson: 2001). În linii mari, această abordarea continuă și azi.

Din perspectiva poziției analistului (Marga: 2004), pe de altă parte, abordările au preluat următoarele unghiuri:

A) Rolul jucat de limbaj în politică;

B) Relația dintre limbaj și ideologie;

C) Relația dintre limbaj și putere;

În privința unei posibile categorizări a discursului politic ca tip distinctiv de text, Coșeriu (1996) subliniază că în colocația “limbaj politic” se pot ascunde cel puțin trei tipuri diferite de înțelesuri:

A) Lexiconul politic: terminologia referitoare la desemnarea noțiunilor și instituțiilor politice (specifice fiecărei țări în parte);

B) Metoda de aplicare: utilizarea lingvistică determinată de ideologiile și atitudinile politice; acoperind toate modalitățile în care este folosit limbajul, modalități subiective orientate înspre fapte lingvistice suplimentare, modalități determinate de atitudinile adoptate de către vorbitori, prin utilizarea cuvintelor față de obiectele desemnate;

C) Utilizarea limbajului în “bucăți discursive”/ “texte” politice, observând trăsăturile lingvistice specifice ale unui asemenea tip de text

Ultima categorie propusă de către Coșeriu în articolul său presupune studierea textelor politice din trei perspective:

C1) ca orice tip de texte, din domeniul filologic, textele fiind considerate documente în acest caz;

C2) ca exemple tipice de discursuri “eficiente”, orientate în direcția “valorilor practice ale eficienței”; în acest context, un text politic este determinat prin finalitatea sa și funcțiile care corespund acestei finalități (finalitatea finală a unui asemenea text este eficiența sa practică și funcția care corespunde unui asemenea tip de finalitate este aceea de a fi “atrăgător”, orientat înspre listener (receiver), pe care trebuie să îl determine să acționeze sau să adopte o atitudine specifică;

C3) individual, în aria stilisticii vorbirii și a lingvisticii textului ca hermeneutică a sensului.

CAPITOLUL III: TIPURI DE DISCURS POLITIC își propune să fie o agendă a tipurilor de discurs politic, în sensul că structurează aceste tipuri de discurs conform funcțiilor lor lingvistice și trăsăturilor politice specializate. Categoriile propuse sunt în principal definite

din perspectivă lingvistică, însă iau în considerare și principiile postulate în domeniul științelor politice.

Pentru a stabili o tipologie a discursului politic, trebuie luate în considerare următoarele caracteristici:

- Discursul politic utilizează un ansamblu ideologic complex de reprezentări
- Discursul politic subscie unui proces de intenționalitate care are ca vector principal principiul credibilității și nu acela al adevărului
- Discursul politic întotdeauna se transpune într-un habitat logico-sintactic (scenă)
- Măștile discursive alcătuiesc un program strategic (un plan unde combinațiile lingvistice multiple trebuie să provoace efecte conform mizei politice curente și caracteristicilor publicului
- Discursul politic se raliază istoriei, contextului și unei realități commune identificabile prin prezența fizică a interlocutorilor.

CAPITOLUL IV: TEHNICI DE MANIPULARE ÎN DISCURSUL POLITIC abordează problematica “manipulării” în discursul politic și merge dincolo de interpretarea generală a cazurilor de manipulare în discursul politic, corelând rolul “cuvântului” de acela al conceptului de “manipulare” și analizând cele patru categorii renumite de manipulare din discursul politic: publicitatea, propaganda, dezinformarea și discursul de îmbărbătare. Partea finală a capitolului tratează elementele logice și retorice ale discursului în limbajul politic, oferind o analiză de caz care confirmă ipotezele teoretice.

Manipularea nu este văzută și discutată ca un fenomen care poate apărea în discurs (orice tip de discurs), ci ca o procedură importantă, utilizată pe larg în discursul politic de azi, precum și ca un instrument important de câștigare a controlului și puterii în arena politică.

Conceptual de manipulare este văzut ca “determinând oamenii să se comporte într-un anumit fel fără a ști de ce fac acest lucru, și probabil chiar împotriva propriilor interese și dorințe” (J. Mey: 1993); mai mult de atât, este studiat modul în care puterea lingvistică declanșează anumite efecte în mintea publicului pe baza unor diferite ideologii politice. Am ales să nu abordez manipularea în această lucrare la niveluri diferite (gramatic, morfologic sau sintactic), întrucât un asemenea demers ar solicita o atenție mai mare decât i se poate acorda

în limitele acestei teze (cu toate ca pe alocuri exemple de analiza morfo-sintactica demonstreaza anumite premise); abordez, în schimb, manipularea la o scară mai mare (ca un concept general), urmărind aplicabilitatea sa la discursul politic. Problemele sunt tratate din punct de vedere lingvistic, dat fiind că limbajul joacă un rol decisiv în procesul de manipulare, iar “cuvintele” devin mai mult decât simple reprezentări abstracte ale faptelor.

În acest sens, Rolul “cuvântului” încearcă să plaseze “cuvântul” într-un context legat de subiectul discutat pe parcursul întregii lucrări; Conceptul de manipulare se concentrează asupra elementelor specifice care constituie mecanismul manipulării și trasează o distincție între conceptul de manipulare și acela de persuasiune; Tehnicile de manipulare discută tipologia actelor de manipulare așa cum au fost ele propuse de Philippe Breton și analizează fenomene precum publicitatea politică, propaganda politică și arta “dezinformării”; Elemente de discurs în limbajul politic subliniază elementele logice și retorice care apar în orice tip de discurs, cu relevanță asupra discursului politic, și utilizează Modelul semiotic de analiză a discursului Constantin Sălăvăstru : 1996) pentru a identifica elementele logice și retorice specifice din discursul politic; O analiză practică propune o analiză personală a unui extras dintr-un text politic, utilizând toate elementele reliefate de subcapitolele precedente.

În fine, capitolul intenționează să atragă atenția asupra existenței și utilizării masive a conceptului de manipulare (deși ascuns și disimulat în spatele tehnicilor moderne de persuasiune), demonstrând totodată că publicul poate să nu fie conștient întotdeauna că devine, oarecum, ținta unor asemenea strategii de manipulare, chiar dacă trăim în societăți democratice și utilizăm media pentru a ne bucura de valorile democrației care stau la baza “libertății” noastre.

CAPITOLUL V: ROLUL SEMANTICII ȘI PRAGMATICII ÎN DISCURSUL POLITIC recunoaște importanța semanticii și pragmaticii în analiza discursului politic (relevând principalele caracteristici pragmatice care trebuie luate în considerare în orice abordare a unui discurs politic scris sau vorbit) și semnaleaza rolul trăsăturilor stilistice în discursul politic, prezentând paradigma metaforelor conceptuale, așa cum este ea postulată în lingvistica cognitivă. Capitolul descrie, de asemenea, mecanismele metaforei, metonimiei și analogiei așa cum sunt ele utilizate în discursul politic și propune o analiză practică pentru a demonstra cum sunt integrate aceste categorii de trăsături stilistice în “construcția unui discurs politic înfrumusețat”.

“Definiția conceptuală” asumată în capitolul de față va fi aceea de “limbaj în acțiune”. Mai exact, motivațiile comunicative ale selecției formelor lingvistice, având în vedere că “limbajul este inseparabil de alte aspecte ale vieții, iar selecția formelor lingvistice ar trebui explicată în termenii unor nevoi de comunicare umană autentice (i.e. nevoi sociale, interacționale, cognitive, afective). Această poziție este compatibilă cu și inspirată de perspective teoretice provenite din diverse surse precum antropologia, științele cognitive, lingvistica funcțională, psiholingvistica, filologia și sociologia” (Weiyun He: 2003).

Printre cele mai importante structuri semantice care contribuie la producerea de semnificații politice se numără mecanismele trăsăturilor stilistice, în special acela al metaforei. Trăsăturile stilistice au un rol important în orice tip de discurs (cu excepția discursului științific). Retorica antică pornea de la premisa că “împodobirea” discursului constituia o garanție a succesului vorbitorului. Cu toate acestea, pentru a putea determina publicul să adere la o anumită idee, este nevoie de mai mult decât pur și simplu un discurs “arid”, în special dacă este vorba de un discurs politic, unde succesul unui discurs poate contribui la succesul unei acțiuni. Este bine cunoscut faptul că stilul definește orice tip de discurs și că discursul în sine funcționează ca un întreg pentru atingerea scopului său, așa încât una dintre etapele care formează acest întreg este căutarea mijloacelor de înfrumusețare a discursului.

Unul dintre conceptele de mare relevanță în discursul politic este acela de metaforă conceptuală, propus de către George Lakoff în cartea sa *Moral Politics* (2002). Aceasta tratează în principal sistemele conceptuale, identifică sistemele noastre conceptuale subconștiente și studiază modul în care gândim și vorbim utilizând acele sisteme conceptuale.

Un alt concept relevant în privința discursului politic este acela al categoriilor radiale. Lakoff le definește în termenii celor mai uzuale categorii conceptuale umane, fiind caracterizate de variațiunea în jurul unui model central.

Teoria integrării conceptuale sau teoria îmbinării conceptuale, cunoscută azi sub numele de teorie a îmbinării în lingvistica cognitivă, provine din două bine cunoscute abordări din cadrul semanticii cognitive, și anume, teoria metaforei conceptuale și teoria spațiilor mentale. Anumiți specialiști în semantica cognitivă afirmă ca teoria îmbinării este oarecum strâns corelată cu teoria spațiilor mentale, fiind probabil o extensie a celei din urmă, dat fiind faptul că ambele se bazează pe spațiile mentale și pe construcția spațiilor mentale ca parte

integrantă a proceselor lor. Cu toate acestea, “intuiția crucială a teoriei îmbinării este aceea conform căreia construcția semnificației presupune în mod tipic integrarea unei structuri care dă naștere la mai mult decât suma părților sale. Teoreticienii îmbinării consideră că acest process de integrare sau îmbinare conceptuală reprezintă o operație cognitivă generală, de bază, care este esențială pentru modul în care gândim” (Vyvyan Evans, 2006: 400).

CAPITOLUL VI: METODELE DE ANALIZĂ ÎN DISCURSUL POLITIC explorează două dintre cele mai importante metode lingvistice de analiză: analiza calitativă și cea cantitativă, și propune o metodă integrată de analiză: analiza swot.

Cercetarea cantitativă este pusă în contrast cu cercetarea calitativă, care reprezintă examinarea, analiza și interpretarea observațiilor în scopul descoperirii semnificațiilor și schemelor de la baza relațiilor, inclusiv clasificărilor diferitelor tipuri de fenomene și entități (înregistrări lingvistice).

Analiza swot reprezintă un instrument modern de monitorizare a poziției strategice globale a unui grup politic și a mediului său, oferind o perspectivă de ansamblu asupra tuturor elementelor implicate, ca de pildă, poziția unui partid, membrii săi, tipurile de discurs susținute și impactul final asupra mediului (grupul politic și publicul, în egală măsură).

CONCLUZIE GENERALĂ

Lucrarea de față demonstrează că discursul politic reprezintă un tip distinct de discurs, în sensul în care el respectă deopotrivă regulile lingvistice și regulile politice, servind fenomenelor de *putere socială*, care constituie forța de propulsare a societății.

Modelul aplicat integrat, interdisciplinar al lingvisticii, științelor politice, sociolingvisticii, retoricii și, ocazional, al perspectivelor jurnalistice, contribuie la o intuiție mai complexă a modalității de organizare a tipurilor și strategiilor din discursul politic.

În reliefarea acestor modele de discurs politic, metodele de cercetare la care m-am raportat și apelat au fost aplicate la un corpus esențialmente aleatoriu, fundamental contrastiv și relevant statistic. Abordarea a fost întregită de perspectivele oferite de studiile neoficiale de caz politic și de analizele lor de conținut.

Pentru ca metodele de analiză propuse să fie relevante și aplicabile și la alte texte similare, corpusul de texte politice a fost semnificativ și suficient de extins, cuprinzând exemple de discurs românesc și englez.

Variabilele discursului politic avute în vedere (sincronic: media, produsul, audiența

vizată, tipurile de discurs, elementele lingvistice și diacronic, precum și combinația dintre ele) au fost supuse cercetării dintr-o varietate relevantă de perspective teoretice care au inclus teoriile științelor politice, teoriile lingvistice, teoriile jurnalistice, teoriile comunicării și teoriile sociolingvistice.

Concluziile anterioare, extrase în ordinea capitolelor, sunt definitorii pentru o strategie a modelului comunicațional politic.

BIBLIOGRAFIE

1. ADAM, JEAN-MICHEL, BONHOMME, MARC (2005) *Argumentarea publicitară*, Iași: Institutul European.
2. AGAR, M. (1994) *Language Shock: Understanding the Culture of Conversation*, New York: William Marrow.
3. ALFORD, R. R. (1992) *The Political Language of the Nonprofit Sector In Language, Symbolism, and Politics*. San Francisco, CA: Westview Press.
4. ALLAN, K (1986) *Linguistic Meaning*: Routledge.
5. ANGLIN, J.M. (1977) *Word, Object, and Conceptual Development*, New York: Norton.
6. ANKERSMIT, FRANK (1993) *Metaphor in Political Theory*, in Ankersmit and Mooij (eds.), *Knowledge and Language*, vol. Iii, *Metaphor and Knowledge*.
7. ATKINSON, R. (1984) *Our masters' voices: The language and body language of politics*: New York" Methuen.
8. ANKERSMIT, FRANK (1993) *Metaphor in Political Theory*, in Ankersmit and Mooij (eds.), *Knowledge and Language*, vol. Iii, *Metaphor and Knowledge*.
9. AUSTIN, J.L., (1962) *How To Do Things with Words*. The William Jones Lectures, 1955, Oxford: Clarendon Press.
10. BAKHTIN, M. (1981) *The Dialogic Imagination*, Austin: University of Texas Press.
11. BALANDIER, GEORGES (2000) *Scena Puterii*, Oradea: Aion.
12. BALL, M. A. (2000) *Political language and the search for an honorable peace: President's Kennedy and Johnson, their advisors, and Vietnam decision making*. In C. De Landtsheer & O. Feldman (Eds.) *Beyond speech and symbols: Explorations in the rhetoric of politicians and the media*. Westport, CT: Praeger.
13. BALAN, NINA AURORA (2005) *Discursul Politic Romanesc*, Craiova: Universitaria.
14. BARTHES, R. (1967) *Elements of Semiology*, New York: Hill and Wang.
15. BARTHES, R. (1973) *Mythologies*, London: Paladin.
16. BARTHES, R. (1977) *Image-Music-Text*, London: Fontana.
17. BAUGH, J. (2000) *Beyond Ebonics: Linguistic Pride and Racial Prejudice*, Oxford: Oxford University Press.
18. BAZERMAN, C. (1989) *Shaping Written Knowledge*, Madison: University of Wisconsin Press.
19. BEARD, A. (2000) *The Language of Politics*. New York, NY: Routledge. [British politics]
20. BEAUGRANDE, ROBERT (1984) *Text Production (Toward a Science of Composition)*, New Jersey: Ablex Publishing House.
21. BECIU, CAMELIA (2000) *Politica discursiva: Practici politice intr-o campanie electorala*, Iasi: Polirom.

22. BECHTEL, W. and RICHARDSON, R. C. (1993) *Discovering Complexity: Decomposition and Localization in Scientific Research*, Princeton: Princeton University Press.
23. BECHTEL, W. and ABRAHAMSEN, A. (1990) *Connectionism and the Mind: An Introduction to Parallel Processing in Networks*, Oxford: Basil Blackwell.
24. BENVENISTE, E.(2000) *Probleme de lingvistica generala*, Bucuresti: Teora
25. BESANCON ALAIN (1993) *Originile intelectuale ale leninismului*, Bucuresti: Humanitas.
26. BESANCON ALAIN (1992) *Anatomia unui spectru*, Bucuresti, Humanitas.
27. BETEA, LAVINIA (2001) *Psihologie Politica. Individ, lider, multime in regimul comunist*, Iasi: Polirom.
28. BIEN, PETER (1989) *Kazantzakis – Politics of the Spirit*, Princeton and Oxford: Princeton University Press
29. BIOCCA, FRANK (1991) *Television and Political Advertising*, Hillsdale: Lawrence Erlbaum Associates.
30. BIRCH, D. and O'TOOLE, M. (eds) (1988) *Functions of Style*, London: Pinter.
31. BOD, LADISLAS (1975) *Langage et pouvoir politique: reflexions sur le stalinisme*”, in *Etudes*, pp 177-213.
32. BORCILA, MIRCEA (1987) *Contributii la elaborarea unor tipologii a textelor politice*, in *SCL*, nr. 3, 1. 185-198.
33. BOURDIEU, P.(1982) *Ce que parler veut dire*, Paris: Fayard.
34. BORDIEU, P. (1992) *Language and symbolic power*. Polity Press
35. BORDEIU, PUIU, DUMITRU (2006) *Fundamentele Puterii Politice*, Constanta: Editura Fundatiei Andrei Saguna.
36. BOUGNOUX, DANIEL (2000) *Introducere in Stiintele Comunicarii*, Iasi: Polirom.
37. BLOMMAERT, JAN, (2005) *Discourse*. Cambridge University Press.
38. BLOOR, M. and BLOOR, T. (2007) *The Practice of Critical Discourse Analysis: an Introduction*. London: Hodder Education.
39. BRETON, P. (2006) *Manipularea cuvintului*, Institutul European, Iasi.
40. BROWN, G. and YULE, G. (1983) *Discourse Analysis*. Cambridge University Press.
41. BROWN P. and LEVINSON S. (1987) *Politeness: Some universals in language usage*.Cambridge: Cambridge University Press.
42. BUNGER, A. (2001) Rights talks as a form of political communication. In R. P, Hart and B H. Sparrow (Eds.), *Politics, discourse, and American society: New agendas*, Lanham, MD: Rowman & Littlefield Pub., Inc.
43. BURNARD, L. (1992) ‘*Tools and Techniques for computer assisted text processing*’, in C.S. Butler (ed.) *Computers and Written Texts*. Oxford: Blackwell, 1-28.
44. BUSSE, D. (1993) “*Semantic Strategies as a Means of Politics: Linguistic Approaches to the Analysis of Semantic Struggles*”. In *Tracing the Semiotic Boundaries of Politics*, ed. P. Ahonen, New York: Mouton.
45. CALHOUN, C. (1995) *Critical Social Theory*. London: Blackwell.
46. CAMPBELL, P. HOVARD (1957), *America Needs and Ideology*, London.
47. CARTER, Ronald (2004) *Language and Creativity. The Art of Common Talk*, London.
48. CATHALA, H.P. (1993) *Epoca Dezinformarii*, Bucuresti: Editura Militara.
49. CHILTON, P. (2004) *Analysing political discourse: Theory and Practice*. New York: Routledge, Taylor and Francis Group.
50. CHILTON, PAUL & SCHAFFNER, CHRISTINA, (2002) *Politics as Talk and Text: Analytic Approaches to Political Discourse*, Norwich: University of London Press.
51. CHILTON, PAUL (1996) *Security metaphors. Cold war discourse from containment to*

- Common House*, New York: Lang.
52. CHILTON, PAUL (1990) Politeness and politics *.Discourse and Society* 1(2), 201-24
 53. CHOULIARAKI, L. and FAIRCLOUGH, N. (1999) *Discourse in late modernity: rethinking critical discourse analysis*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
 54. CHOULIARAKI, L. (2000). *Political discourse in the news: democratizing responsibility or aestheticizing politics?* *Discourse and society*, 11 (3):293-314.
 55. CLARK, H.H. (1996) *Using Language*, Cambridge: Cambridge University Press.
 56. COFFIN, C., HEWINGS and O'HALLORAN (ed.) (2004) *Applying English Grammar: Functional and Corpus Approaches*, London: The Open University Press.
 57. COHEN, A. D. (1996) 'Developing the ability to perform speech acts', in *Studies of Second Language Acquisition*, vol.18, pp. 253~267.
 58. COSERIU, EUGENIU (1999) *Creatia metaforica in limbaj*, in *Revista de Lingvistica si Stiinta Literara*, nr.4, Chisinau.
 59. CMECIU, CAMELIA-MIHAELA (2005) *Strategii persuasive în discursul politic (Persuasive Strategies in Political Discourse)*. Iași: Universitas XXI.
 60. CMECIU, CAMELIA-MIHAELA (2006) "Iconic Faces of Corruption", in *Proceedings of the 1st ROASS Conference Semiotics beyond Limits*, Ed Alma Mater, Bacău, 2006, pp. 580-593.
 61. CONNOLLY, W. E. (1993) *The terms of political discourse*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
 62. CONNOLLY, W. E. (1987) *Politics and ambiguity*. Madison: University of Wisconsin Press.
 63. CORCORAN, P. E. (1979) *Political language and rhetoric*. Austin: U. of Texas Press.
 64. DANES, F (ed.) (1974) *Papers on Functional Sentence Perspective*, Prague: Academia.
 65. DANESI, MARCEL (2002) "Abstract Concept-Formation as Metaphorical Layering", in: *Studies in Communication Sciences*. Journal of the Swiss Communication and Media Research Association, volume 2, number 1, 1-22. http://www.scoms.ch /current_issue /abstract.asp?id=73
 66. DARWIN, C. (1859) *The origin of species by means of natural selection*, New York: Avenel Books, 1979.
 67. DAVIS, S. (ed.) (1991) *Pragmatics. A Reader*, Oxford: Oxford University Press.
 68. DEACONESCU, ION (2007) *Discurs si Limbaj Politic*, Craiova: Europa.
 69. DEFLEUR, MELVIN & SANDRA, BALL-ROCKEACH (1998) *Teorii ale comunicarii in masa*, trans. Doru Harabagiu, Iasi: Polirom.
 70. DINU, MIHAI (1997) *Comunicarea – Repere Fundamentale*, Bucuresti: Ed. Stiintifica.
 71. DOMENACH, J.M. (2004) *Propaganda Politica*, Institutul European: Iasi.
 72. DOUGLAS, M. (ed.) (1973) *Rules and meanings: the anthropology of everyday knowledge*, Harmondsworth: Penguin Books.
 73. DRUGUS, LIVIU 'Ethics is Political Economics. Moral behaviour is Good Management' at: <http://www.isfp.co.uk/businesspathways/> Philosophy for Business, Issue 9, 13 June 2004.
 74. DRUGUS, LIVIU (1998) *Radicalismul economic american*, Iași: Editura Institutului Național pentru Societatea și Cultura Română.
 75. DUCROT, O. (1972). *Dire et ne pas dire: principes de semnatiques linguistique*, Paris: Hermann.
 76. DUNMIRE, P.L (1995) *Realising the hypothetical: a critical linguistic analysis of a projected event*. Paper presented at the conference on Political Linguistics, University of Antwerp.
 77. DUNNE, J.W., (1934) *The Serial Universe*, London: Faber.

78. DURANTI, ALESSANDRO (1994) *From Grammar to Politics*, Berkley, Los Angeles, London: University of California Press.
79. DURANTI, ALESSANDRO (1997) *Linguistic Anthropology*, Cambridge: Cambridge University Press.
80. DUTU, ALEXANDRU (1999) *Ideea de Europa si Evolutia Constiintei Europene*, Bucuresti: All.
81. ECO, UMBERTO (2002) *In cautarea limbii perfecte*, Iasi: Polirom.
82. ECO, UMBERTO (1976) *A Theory of Semiotics*, Bloomington, IN :Indiana University Press.
83. EDLEMAN, MURRAY (1999) *Politica si utilizarea simbolurilor*, Iasi: Polirom.
84. EDLEMAN, MURRAY (1977) *Political language*, New York: Academic Press.
85. EDWARDS, D. and POTTER, J. (1992a) *Discursive psychology*, London: Sage.
86. EVANS, VYVYAN and GREEN, MELANIE (2006) *Cognitive Linguistics: An Introduction*, Edinburgh: University Press.
87. EWEN, S. (1983) *Consciencs sous influence*, Aubier: Res, Paris.
88. FAIRCLOUGH, N. (1989) *Language and Power*, London: Longman.
89. FAIRCLOUGH, N. (1992a) *Critical Language Awareness*, London: Longman.
90. FAIRCLOUGH, N. (1992b) *Discourse and text: linguistic and intertextual analysis within discourse analysis*, *Discourse & Society* 3 193-217
91. FAIRCLOUGH, N. (1995a) *Media Discourse*, London: Edward Arnold.
92. FAIRCLOUGH, N. (1995b) *Critical Discourse Analysis. The Critical Study of Language*, London: Longman.
93. FAIRCLOUGH, N. and R. WODAK (1997) *Critical Discourse Analysis*. In T. van DIJK (ed.), *Discourse as Social Interaction*, London: Sage.
94. FAIRCLOUGH, N. (2000) *New Labour, New Knowledge?* London: Routledge.
95. FAYE, JEAN PIERRE, (2004) *Langages totalitaires*, Paris: Herman.
96. FAUCONNIER, G. (1994) *Mental Spaces*, Cambridge: Cambridge University Press.
97. FAUCONNIER, G. and MARK TURNER (2002) *The Way We Think: Conceptual Blendind and the Mind's Hidden Complexities*, New York: Basic Books.
98. FERGUSON, C.A. and FARWELL, C. B. (1973) 'Words and sounds in early language acquisition: English initial consonants in the first fifty words' *Paper and Reports in Child Language Development* 6(Stanford University Committee on Liguistics).
99. FICEAC, BOGDAN (2006) *Tehnici de Manipulare*, Bucuresti: Beck.
100. FILLMORE, C. (1985) Frames and the Semantics of Understanding, *Quaderni di Semantica*, 6(2):222-254.
101. FIRBAS, J (1964) 'On defining the theme in functional sentence analysis', *Travaux Linguistique de Prague* 1.
102. FIRBAS, J. (1968) 'On the periodic features of the modern English finite verb as means of functional sentence perspective' *Brno Studies in English* 7.
103. FONTANIER (1977) *Figurile limbajului*, Bucuresti: Univers.
104. FOUCAULT, MICHEL (1972) *The Archeology of Knowledge and the Discourse on Language*, New York: Tavistock Publications Ltd.
105. FOUCAULT, MICHEL (1971) *L'ordre du discours*, Paris: Gallimard.
106. FOWLER, ROGER (1991) *Language in the News. Discourse and Ideology in the Press*, London: Routledge.
107. FOWLER, R., HODGE, R., KRESS. G., and TREW, T.(1979) *Language and control*, London: Routledge.
108. FRIES, P.H. (1994) 'On theme, rheme and discourse goals' in M.COULTHARD (ed.), *Advances in Written Text Analysis*, London: Routledge.

109. FRIES, P.H. (1996) 'Theme, methods of development, and texts' in R.HASAN and P.H.FRIES(eds.)
110. FRIES, P.H and GREGORY, M. (eds.) (1995) *Discourse in Society: Systemic Functional Perspectives*, Norwood, NJ: Ablex (Advances in Discourse Processes).
111. FRIGIOIU, NICOLAE (2004) *Imaginea publică a liderilor și instituțiilor politice*, București: comunicare.ro.
112. FUNERIU, I. (1998) *Eseuri Lingvistice Antitotalitare*, Timisoara: Marineasa.
113. GEIS, M. L. (1987) *The language of politics*. New York: Springer-Verlag.
114. GERSTLE, J (2002) *Comunicarea Politică*, Institutul European: Iași.
115. GIBBS, RAYMOND W. (1994) *The Poetics of Mind. Figurative Thought, Language and Understanding*, Cambridge.
116. GOATLY, ANDREW (1997) *The Language of Metaphors*, London.
117. GOFFMANN, E.(1967) *Interaction Ritual*, New York: Doubleday.
118. GOLDING, W.(1955) *The inheritors*, London: Faber.
119. GRABER, D.A.(1981) Political languages. In D. NIMMO and K. SANDERS (eds.), *Handbook of Political Communication*, Beverly Hills: Sage, 195-224.
120. GREGORY, M.(1967) *Aspects of varieties differentiation*, Journal of Linguistics, 3.2.
121. GREGORY, M. (1985) "Towards communication linguistics: a framework", in J.D. BENSON and W.S GREAVES (eds.).
122. GRICE, H.P. (1989) *Studies in the Way of Words*, Harvard University Press
123. GRIMES, J. (1977) *The Thread of Discourse*, The Hague: Mouton.
124. GUMPERZ, J.J. and LEVINSON, S.C. (eds.) (1997). *Rethinking linguistic relativity*, Cambridge: Cambridge University Press.
125. GUTU, DORINA (2007), in the article *Political Discourse: A Guide Book*, <http://www.masteratpolitic.ro/analiza-politica/discursurile-politice-ghid-de-utilizare/>
126. GUTWINSKI, W. (1974) *Cohesion in Literary Texts: A study of some grammatical and lexical features of English discourse*, The Hague: Mouton.
127. HABERMAS, JURGEN, (2000) *Constiinta morala si actiune comunicativa*, Bucuresti: All.
128. HABERMAS, JURGEN (1983) *Cunoastere si Comunicare*, Bucuresti: Ed. Politica.
129. HAINES, ROSEMARIE (2002) *Televiziunea si Reconfigurarea Politicului*, Iasi: Polirom.
130. HALLIDAY, M.A.K. (1994) *An introduction to functional grammar* (2nd edn), London: Edward Arnold.
131. HALLIDAY, M.A.K. (1978) *Language as Social Semiotic*, London: Edward Arnold.
132. HARTLEY, JOHN (1999) *Discursul Stirilor*, Iasi: Polirom.
133. HASAN, R. (1985) *Linguistics, Language and Verbal Art*, Geelong, Vic: Deakin University Press, Reissued Oxford: Oxford University Press, 1989.
134. HASAN, R. (1989) 'Semantic variation and sociolinguistics', *Australian Journal of Linguistics* 9.
135. HASAN, R. and FRIES, P.H. (eds.) *On Subject and Theme: A discourse Functional Perspective*, Amsterdam: Benjamins.
136. HAUGEN, E. (1966/1972) Dialect, Language, Nation. In PRIDE, J.B, and J.HOLMES (eds.) *Sociolinguistics*: Penguin.
137. HENTEA, CALIN, (1995) *Propaganda fara frontiere*, Bucuresti: Nemira.
138. HODGE, B. and KRESS, G. (1988) *Social Semiotics*, Cambridge: Polity.
139. HODGE, B. and FOWLER, R. (1979) *Orwellian Linguistics*. In Fowler et al.(1979)
140. HOLLANDER, GAYLE, D. (1972) *Soviet political indoctrination*, New York.
141. HOLLY, W. (1989) *Credibility and political Language*. In R. WODAK (ed.),

- Language Power and Ideology*, Amsterdam: John Benjamins, 115-35.
142. HYMES, D.H. (1971) 'Competence and performance in linguistic theory' in R.HUXLEY and E .INGRAM (eds.), *Language Acquisition: Models and Methods*. London: Academic Press.
143. ILIESCU, ADRIAN-PAUL (2002) *Introducere in Politologie*, Bucuresti: All.
144. IOAN, AUGUSTIN (1999) *Power, Play and National Identity: Politics of Modernization in Central and East-European Arhitecture. The Romanian File*. Bucuresti: Editura Fundatiei Culturale Romane.
145. IONESCU-RUXANDOIU, LILIANA, (1995) *Conversatia: structuri si strategii*, Bucuresti: All.
146. IRIMIAS, GEORGE (2003) *Structuri textual ale discursului politic totalitar*, Cluj Napoca: Clusium.
147. JACOB, MEY (1993) *Pragmatics*, Oxford: Blackwell.
148. JACKENDOFF, RAY (2007) *Language, Consciousness, Culture – Essays on Mental Structure*, Cambridge, Massachusetts, London: MIT Press.
149. JORGENSEN, MARIANNE; PHILLIPS, LOUISE (2002) *Discourse Analysis as Theory and Method*, London: Sage Publications.
150. JOHANSEN, JORGEN DINES/ LARSEN, SVEND ERIK (2002): *Signs in Use – An Introduction to Semiotics*, London: Routledge.
151. JONES, C. (1989) *The Search for Meaning*, vol 2, Sydney: ABC Publications.
152. KAPFERER, JEAN-NOEL (2002) *Caile Persuasiunii*, Bucuresti: Comunicare:ro
153. KASPER, G. (1996) 'Introduction: interlanguage pragmatics in SLA', in *Studies of Second Language Acquisition*, vol. 18, pp 145~148.
154. KAUFMAN (1989) in Tatiana Slama – Cazacu (2000) *Stratageme Comunicationale si Manipularea*, Iasi: Polirom.
155. KASPER, G. & SCHMIDT, R. (1996) 'Developmental issues in interlanguage pragmatics', in *Studies of Second Language Acquisition*, vol. 18, pp149~169.
156. KRAMARAE, C., SCHULZ, M and O'BARR, W. (1984) *Language and Power*, London: Sage.
157. KRESS G. (1988) *Linguistic Processes in Sociocultural Practice*, Oxford: Oxford University Press.
158. KRESS, G. and HODGE, B. (1979) *Language as Ideology*, New York: Routledge & Kegan Paul.
159. KRESS, G. and VAN LEEUWEN, T. (1990) *Reading Images*, Deakin, Vic: Deakin University.
160. LABBE, DOMINIQUE (1977) *Le discours communiste*, Paris: Presses de al Fondation nationale des Sciences Politiques.
161. LAKOFF, GEORGE, (2002) *Moral Politics. How Liberals and Conservatives Think*, Chicago and London: University of Chicago Press.
162. LAKOFF, G., JOHNSON, M. (1980) *Metaphors We Live By*, Chicago University Press: Chicago.
163. LANGACKER, R. (1987) *Foundations Of Cognitive Grammar*.Volume 1, Stanford: Stanford University Press.
164. LANGACKER, R. (1987) *Foundations Of Cognitive Grammar*.Volume 2, Stanford: Stanford University Press.
165. LARSON, CHARLES, U. (2003) *Persuasiunea. Receptare si Responsabilitate*, trans. Odette Arhip, Iasi: Polirom.
166. LAUWE, PAUL-HENRI CHOMBART (1982) *Cultura si Puterea*, Bucuresti: Editura Politica.

167. LEMKE, J. (1995) *Textual politics: discourse and social dynamics*, NY: Taylor& Francis.
168. LEMKE, J. (1983) "Technical Discourse and Technocratic Ideology". Paper presented at the English AILA Congress, University of Sydney.
169. LEECH, G.N (1983) *Principles of Pragmatics*, Longman
170. LEECH, G.N. (1995) *Semantics*, Handsworth: Penguin.
171. LEVINSON, S. (1983) *Pragmatics*, Cambridge: Cambridge University Press.
172. LEVINSON, S. (2000) *Presumptive Meanings: The Theory of Generalized Conversational Implicature*, MIT Press
173. LIEDTKE, F. (1996), Indirect Speech and Conversational Implicatures: The Case for Contrastive Pragmatics. In A. Musolff, C. Schaffner and M. Townson (Eds). *Conceiving of Europe. Diversity in Unity*, Aldershot: Dartmouth: 121-8.
174. LIPPI-GREEN, R. (1997) *English with an Accent*, London: Routledge and Kegan Paul.
175. LO CASCIO, VINCENZO (2002) *Gramatica argumentarii*, Bucuresti: Meteora Press.
176. LOHISSE, JEAN (2002) *Comunicarea. De la transmiterea mecanica la interactiune*, Iasi: Polirom.
177. LINDEKERS, R., (1985) *Semiotica discursului publicitar*, în *Semnificație și comunicare în lumea contemporană*, Ed. Politică, București, pp. 267-286
178. LWAITAMA, A.F. (1988) *Variations in the use of personal pronouns in the political oratory of J.K. NYERERE and A.H. MWINYI*, Belfast Working Papers in Language and Linguistics 1, 1-23.
179. MACDONNELL, D. (1986) *Theories of discourse*, Oxford: Blackwell.
180. MAFTEI, STEFAN (2004) "Note si comentarii", in *Aristotel, Retorica*, Bucuresti: IRI.
181. MAITLAND, K. and WILSON, J. (1987) Ideological conflict and pronominal resolution. *Journal of Pragmatics* 11, 495-512,
182. MALINOVSKI, B. (1923) The problem of Meaning in Primitive Languages. Supplement 1 to C.K. OGDEN and I.A. RICHARDS *The Meaning of Meaning*, London: Routledge and Kegan Paul.
183. MANET, PIERRE (2000) *Originile politicii moderne. Machiavelli, Hobbes, Rousseau*, Bucuresti: Nemira.
184. MARGA, ANDREI (1991) *Rationalitate, comunicare, argumentare*. Cluj Napoca: Dacia.
185. MARGA, ANDREI (1992) *Introducere in metodologia si argumentarea filosofica*. Cluj Napoca: Dacia.
186. MARGA, DELIA (2004) *Repere in Analiza Discursului Politic*, Cluj Napoca: Ed. Fundatiei pentru Stiinte Europene.
187. MARINESCU, VALENTINA (2003) *Introducere in teoria comunicarii – principii, modele, aplicatii*. Bucuresti: Tritonic.
188. McCAIN, C. L. (1991) *Analyzing political persuasion and creating Camelots*. English Journal, 80, 61-65.
189. McKELLER, G. B. (1985) 'Social Man: On The foundations of a Contemporary Neurolinguistics: A Critical and Systematic Examination of Issues in the Science of Man'. Unpublished PhD thesis, University of Sydney.
190. MEY, JACOB (1993) *Pragmatics: An Introduction*, Oxford: Blackwell.
191. MILCA, MIHAI (1981) *Propaganda politica*, Bucuresti: Politica.
192. MILIC, L.T. (1967) *Styles and Stylistics: An Analytical Bibliography*, New York: Free Press.

193. MILIC, L.T.(1971) 'Rhetorical choice and stylistic option: the conscious and unconscious poles' in S.CHATMAN(ed.)
194. MILLS, S. (1997) *Discourse*, London: Routledge.
195. MINSKY, M. (1975) A Framework for Representing Knowledge in P.WINSTON (ed.) *The Psychology of Computer Vision*, New York, McGraw-Hill.
196. MIHAILESCU, IOAN (2000) *Sociologie generala. Concepte fundamentale si studii de caz*, Bucuresti: Editura Universitatii.
197. MOESCHLER, JACQUES, REBOUL, ANNE (1999) *Dictionar Enciclopedic de Pragmatica*, Cluj Napoca: Echinox.
198. MOESCHLER, JACQUES, REBOUL, ANNE (1999) *Dictionar Enciclopedic de Pragmatica*, Cluj Napoca: Echinox.
199. MORRIS, CHARLES, (1971) *Writings on the General Theory of Signs*, Mouton, The Hague: Paris.
200. MONTGOMERY, M. (1992) *An Introduction to Language and Society*, London: Routledge.
201. MOSS, P. (1985) "The rhetoric of defence in the United States : language myth and ideology". In P. Chilton (ed.), *Language and the Nuclear Arms Debate*, London: Pinter, 45-62.
202. MUCCHIELLI, ALEX (2002) *Arta de a influența – Analiza tehnicilor de manipulare*, Iasi: Polirom.
203. MUNGIU-PIPPIDI, ALINA (1995) *România după '89*, București: Humanitas.
204. MUNGIU-PIPPIDI, ALINA (2002) *Politica după comunism*, București: Humanitas.
205. MUNGIU-PIPPIDI, ALINA (coord.) (1998) *Doctrine politice: concepte universale si realitati romanesti*. Iasi: Polirom.
206. MUSCA, V., BAUMGARTEN, A. (coord), (2002) *Filosofia politica a lui Aristotel*, Iasi: Polirom.
207. NAVASKY, V. (1982) *Naming Names*, Boston: John Calder.
208. NEAGU, MARIA-IONELA (2008). *Language and ideology in presidential speech*, Ploiesti: Petroleum and Gas University Bulletin.
209. NEAMAN, J.S. and SILVER C.G.(1990) *Kind Words*, New York: Facts on File.
210. NESU, NICOLETA (1999) *Aspecte pragmatice ale interpretarii discursului politic*, in "Analele Universitatii din Craiova", *Linguistica*, nr. 1-2
211. NESU, NICOLETA (1999) *Cliseul lexical in discursul politic actual*, in "Studia Universitatis Babeș-Bolyai", *Seria Philologia*, nr. 3-4
212. NESU, NICOLETA (2002-2003) *Specificul strategiei argumentative in discursul politic*, in "Dacoromania", nr. VII-VIII, Editura Academiei Romane.
213. NESU, NICOLETA (2004) *Limbajul politicii si politica limbajului (II)*, in "Biblioteca si cercetarea XXIV"
214. NET, MARIANA (2002) *Literature, Strategies, and Metalanguage. A Semiotic Approach*, ISSS, Wien.
215. NOLAN, R. (1994) *Cognitive Practices: Human Language and Human Knowledge*, Oxford: Oxford University Press.
216. OBLER, L.K. and GJERLOW, K. (1999) *Language and the Brain*, Cambridge: Cambridge University Press.
217. OCHS, E. and TAYLOR C., (1992) Family narratives as political activity *.Discourse and Society* 3(3), 301-40.
218. OHMANN, R. (1967)' Literature as sentences', in S. CHATMAN and S.LEVIN (Eds.).
219. OHMANN, R.(1971)'Speech, action, and style' in S. CHATMAN(ed.)

220. ORWELL, GEORGE (1968) *Politics and the English Language*, in *Collected Essays* (part IV), London: Seaker and Wartburg.
221. ORWELL, GEORGE (1991) *1984*, Chisinau: Hyperion.
222. ORWELL, GEORGE (2002) *Ferma Animalelor*, Iasi: Polirom.
223. PALMER, F. R. (1986) *Mood and Modality*, London: Cambridge University Press.
224. PALMER, F.R. (1996) *Toward a theory of cultural linguistics*, Austin: University of Texas Press.
225. PARRET, H. (1978) *Elements d'une analyse philosophique de la manipulation et du mensonge*, Universita di Urbio, no.70, B, January.
226. PATEMAN, T. (1980) *Language, Truth and Politics* (2nd edn), UK: Jean Stround.
227. PETCU, MARIAN (2002) *Sociologia mass-media*, Cluj Napoca: Dacia.
228. PIKE, K.L. (1959) 'Language as particle, wave and field', Texas: Quarterly 2.
229. PINKER, S. (1994) *The language instinct*, London: Penguin.
230. POP, D. (2000) *Mass media și politica*, Institutul European: Iasi.
231. PSATHAS, G.(1995) *Conversation Analysis*, Thoudans Oaks: Sage.
232. RANK, HUGH (1984) *The Pep Talk – How to Analyze Political Language*, Illinois: Propaganda Press.
233. REBOUL, O. (1975) *Le slogan*, Bruxelles.
234. REBOUL, O. (1980) *Langage et ideologie*, Paris: PUF
235. REDDY, M. J. (1979) The Conduit Metaphor. In A.O.ORTONY (ed.) *Metaphor and Thought*, Cambridge: Cambridge University Press: 284-324.
236. REID, T.B.W. (1956) 'Linguistics, Structuralism, Psilology', *Archivum Linguisticum* 8.
237. ROVENTA-FRUMUSANI, DANIELA (1995) *Semiotica Discursului Stiintific*, Bucuresti: Editura Stiintifica.
238. RYBACKI, KARYN C. & DONALD RYBACKI (2004) *O introducere in arta argumentarii: Pledarea si respingerea Argumentelor*, Iasi: Polirom.
239. RUSSELL, B.(1905) On Denoting. *Mind*, a4:479-93.
240. SACKS, H., SCHEGLOFF, E.A. and JEFFERSON, G. (1974) 'A simplest systematics for the organization of turn-taking in conversation', *Language* 50.
241. SALAVASTRU, C., (2006) *Discursul Puterii*, Institutul European: Iasi.
242. SCOTT, M. (1996) WordSmith Tools, to purchase from: www.oup.com
243. SCHANK, R.C. and R.P.ABELSON (1977) *Scripts, Plans, Goals and Understanding*, Hillside NJ:Lawrence Erlbaum.
244. SEARLE, J.R. (1984), *Speech Acts. An Essay in the Philosophy of Language*, Cambridge: Cambridge University Press.
245. SEBEOK, T.A. (ed.) (1960) *Style in Language*, Cambridge, MA: M.I.T.Press.
246. SFEZ, LUCIEN (2000) *Simbolistica Politica*, Iasi: Institutul European.
247. SINCLAIR, J.McH(1965)'Linguistic meaning in a literary text' Paper read to The Philological Society, Cambridge.
248. SINCLAIR, J.McH(1966) 'Taking a poem into pieces', in R.FOWLER(ed.).
249. SLAMA-CAZACU, T. (2000) *Stratageme comunicationale si manipularea*, Polirom: Iasi.
250. DE SAUSSURE, L. and SCHULZ, P. (ed.) (2006) *Manipulation and Ideologies in the 20th Century Discourse: Discourse, Language, Mind*. Amsterdam: Benjamins.
251. SHAPIRO, M. (ed.) (1984) *Language and Politics*. Basil Blackwell.
252. SHORE, B (1996) *Culture in Mind: Cognition, Culture, and the Problem of Meaning*, New York: Oxford University Press.
253. SHIFFREN, D. (1994) *Approaches to Discourse*, London: Blackwell.

254. SINCLAIR, J. (1991) *Corpus Concordance Collocation*. Oxford: Oxford University Press.
255. SOUNI, H. (1998) *Manipularea in negocieri*, Oradea: Antet.
256. STALIN, I. (1951) *Marxismul si problemele lingvisticii*, Bucuresti: EPMR
257. STEINER, JURG, ANDRE BACHTIGER, MARKUS SPORNDLI and MARCO STEENBERGEN (2004) *Deliberative Politics in Action: Analysing Parliamentary Discourse*, London: Cambridge.
258. STUBBS, M. (1983) *Discourse analysis: the sociolinguistic analysis of natural language*. Basil Blackwell.
259. SWALES, J. (1990) *Genre Analysis. English in Academic and Research Settings*, Cambridge: Cambridge University Press.
260. ȘERBAN, MITREA HENRIETA (2006) *Limba Politic în Democrație*, București: Editura Institutului de Științe Politice și Relații Internaționale.
261. TAKAHASHI, S. (1996) 'Pragmatic transferability', in *Studies of Second Language Acquisition*, vol. 18, pp.189~223.
262. TALMI, LEONARD (2000) *Toward a Cognitive Semantics*, Cambridge: MIT Press.
263. THIBAUD, P.J. (1991) *Social Semiotics as Praxis: Text, Social Meaning Making, and Nabokov's Ada*, Minneapolis: University of Minnesota Press (Theory and History of Literature 74).
264. THOM, FRANCOISE (1993) *Limba de Lemn*, Bucuresti: Humanitas.
265. THOMAS, J. (1995) *Meaning in Interaction: An Introduction to Pragmatics*, London: Longman.
266. THOVERON, G. (1996) *Comunicarea politica azi*, Oradea: Antet.
267. TODOROV, T. (1971) 'The place of style in the structure of the text' in S.CHATMAN.(ed.).
268. TODOROVA, MARIA (2000) *Balcanii si Balcanismul*, Bucuresti: Humanitas.
269. TOOLAN, M. (1996) *Total speech: an integrational linguistic approach to language*, Durham: Duke University Press.
270. TREW, T. (1979) Theory and Ideology at Work. In FOWLER, R.HODGE, B., KRESS, G., and TREW, T.
271. TROSBORG, A.(1997) Text Typology: Register, Genre and Text Type. In TROSBORG, A.(ed.) *Text Typology and Translation*, Amsterdam/Philadelphia:Benjamins:3-23.
272. ULLMAN, S. (1964) *Language and Style*, Oxford: Blackwell.
273. VACHEK, J. (1966) *The linguistic school of Prague*, Bloomington: Indiana University Press.
274. VAN DIJK, T (1997) *Discourse as Structure and Process*, Sage: London.
275. VAN DIJK, T (1998) *Ideology*, London: Sage.
276. VAN DIJK, T (1997) *Discourse as Social Interaction, volume II*, Sage: London, Paul Chilton and Christina Schaffner, *Discourse and Politics*.
277. VAN DIJK, T. (1981) *Studies in the Pragmatics of Discourse, Netherlands: The Hague*
278. VAN LEUWEN, T. (1993) *Genre and Field in Critical Discourse*, London: Longman.
279. VERSCHEUREN, J. (1999) *Understanding Pragmatics*, Arnold.
280. VLAD, CARMEN (1994) *Sensul, dimensiune esentiala a textului*, Cluj: Editura Dacia.
281. WEBER, MAX (1992) *Politica: O vocatie si o profesie*, Bucuresti: Anima.
282. WEIHUN HE, Agnes (2003) "Discourse Analysis", in *The Handbook of Linguistics*, UK: Blackwell
283. WERTH, P. (1999) *Text Worlds. Representing Conceptual Space in Discourse*,

- London: Longman.
284. WHORF, B.L. (1956) *Language, Thought and Reality*, Cambridge, MA: MIT Press.
285. WIERZBICKI, P. (1996) *Structura Minciunii*, Nemira: Bucuresti.
286. WILSON, J. (1990). *Politically Speaking: The pragmatic analysis of political language*. Cambridge, MA: Basil Blackwell.
287. WINNICOTT, D.W., (1971) *Playing and Reality*, London: Tavistock.
288. WIDDOWSON, H. G. (1979) *Explorations in applied linguistics*. Oxford University Press.
289. WODAK, R. and CHILTON, P. (ed.) (2005) *A New Agenda in (Critical) Discourse Analysis*, Amsterdam: John Benjamin Publishing Company.
290. WODAK, R. and MEYER, M. (2001) *Methods in Critical Discourse Analysis*, London: Sage.
291. WODAK, RUTH (2006) *Critical Linguistics and Critical Discourse Analysis*, in *Handbook of Pragmatics*, (eds.) Verschueren, Amsterdam: Philadelphia.
292. WODAK, R. (1996). *Disorders of discourse*, London and New York: Longman.
293. ZAFIU, RODICA (2007) *Limbaj si Politica*, Bucuresti: Editura Universitatii.
294. ZEMOR, PIERRE (2003) *Comunicarea Publica*, Iasi: Institutul European.
295. ZIJDERVELD, A.C., (1979) *On Cliches: The Supersedure of Meaning by Function in Modernity*, London: Routledge.
296. ZOLLI, PAOLO (1991) *Le Parole Straniere*, 2nd ed. Bologna: Zanichelli.
-